

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2009. április 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. október 3. napján kihirdetett 6.B.501/2006/17. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5.370 (ötezer-háromszázhetven) Ft költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom- Esztergom Megyei Bíróság Tatabányán 2007. március 30., május 30. és október 3. napján tartott tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 6.B.501/2006/17.számú ítéletében

A vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért 2 év és 4 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a vádlott által 2006. június 4. napjától 2006. június 6. napjáig őrizetben és 2006. június 7. napjától 2006. július 6. napjáig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítását.

A nyomozás során lefoglalt törkést elkobozta, a két darab vérgyanús szennyeződés lefoglalását megszüntette és elrendelte megsemmisítését. Kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védő enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.346/2007/1-I. számú átiratában és képviselője az ítéltábla nyilvános ülésén a kiszabott büntetés mellett a jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta és a tényállás kismértékű kiegészítésével, valamint a bűnösségi körülmények eltérő értékelése után az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a büntető eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségét

teljesítette. A tényállást az igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény alapján annyiban indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott nem kóros elmeállapotú, nem volt a cselekmény elkövetésekor sem, labilis személyiség szerkezetű, személyiségzavara beszámítási képességét nem érinti, nem alkoholist. Egyetértett a megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetéssel, a cselekmény jogi minősítésével, amelynek jogi indokolását a vádlott testi sértésre irányuló, és az életveszélyes sérülés létrehozását is kívánó egyenes szándékának megállapításával indítványozta kiegészíteni. Álláspontja szerint az elkövetési eszköz jellemzőiből, az erőbehatás nagyságából és a támadott testtájékból ez a jogi következtetés vonható le.

A bűnösségi körülmények tekintetében az indítvány a súlyosító körülményként értékelt veszélyes eszköz használatának mellőzésére irányult, figyelemmel arra, hogy az élet és testi épség elleni cselekmények tipikus elkövetési eszköze a vádlott által használt kés, valamint további súlyosító körülmény terhére, hogy a cselekményt egyenes szándékkal hajtotta végre.

A védő a másodfokú eljárásban az ítéletábra nyilvános ülésén a fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítéséért fenntartotta, amelynek indokaként perbeszédében a vádlott és a sértett között kialakult szóváltásra, a vádlott bántalmazására hivatkozott. A sértett közrehatását, a vádlott büntetlen előéletét, beismerő vallomását, megbánását, nagyobb nyomatékú enyhítő körülményként értékelve, a kiszabott szabadságvesztés enyhítését és végrehajtásának felfüggesztését indítványozta.

A sértett jogi képviselője a nyilvános ülésen csatlakozott a fellebbviteli főügyészség álláspontjához és helybenhagyást indítványozott.

A vádlott az ítéletábra nyilvános ülésén nem kívánt nyilatkozni.

Az ítéletábra az enyhítésre irányuló fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezések alapján az első fokú ítéletet a megelőző bírósági eljárással együtt, teljes terjedelmében bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése szerint.

Ennek során elsődlegesen azt állapította meg, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság kifogástalanul, a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítást, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, a tárgyaláson hiánytalanul megvizsgálta és logikusan értékelte.

A tényállás tartalmazza az ügy eldöntéséhez és felülbírálatához szükséges adatokat, megfelel az elfogadott bizonyítási eszközökből származó bizonyítékok tartalmának, megállapításait az érdekeltek sem vitatták. A vádlott, sértett és a tanúk vallomásai, a helyszíni szemle adatai, az elkövetéshez használt, lefoglalt kés jellemzői, valamint az orvosszakértői vélemények kétségtelenül bizonyították, hogy a vérben 3,37-3,65 ezrelék alkohol koncentráció miatt súlyos-igen súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt lévő vádlott 11 cm pengehosszúságú törkessel, közepes erővel, a sértett hasának bal oldalára leadott szúrása következtében szenvedett a sértett életveszélyes állapottal járó hasi sérülést.

Egyetértett az ítéletábra a fellebbviteli főügyészségnek azzal az indítványával, hogy a tényállás kismértékű kiegészítésre szorul az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleménynek a

vádlott beszámítási képességét nem érintő labilis személyiség szerkezetére, személyiségzavarára, alkoholfüggőségének hiányára vonatkozó megállapításaival.

A megyei bíróság a tárgyalás anyagává tette és bizonyítékként fogadta el az igazságügyi elmeorvosi szakvéleményt, amelynek alapján ítéletének 8. oldala 1. bekezdésében állapította meg, hogy a vádlott nem kóros elmeállapotú, nem volt az a cselekmény elkövetésekor sem és az alkoholfüggőség tünetei sem lelhetők fenn nála, személyiségzavara a betegség szintjét nem éri el. Az első fokú ítélet indokolásának körében a szakvéleményből levont tényeket a Be. 352.§ /1/ bekezdésének a.) pontjában foglaltaknak megfelelően a nyomozati iratok 165. oldalán található **szakértő 1** és **szakértő 2** igazságügyi orvos szakértők véleményét figyelembe véve a tényállás részének tekintette az ítélet tábla és ennyiben kiegészítette.

Az így módosított történeti tényállás hiánytalan, pontos és mentes a Be. 352.§ /2/ bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, a felülbírálat során az ítélet tábla határozatát erre alapította.

Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségének megállapítása törvényes, a cselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A megyei bíróság által a vádlott életveszélyes sérülés okozására irányuló szándékának megállapítása annyiban helytálló, hogy a vádlott egyenes szándékkal szúrta meg a sértettet, amely nem csak testi sértésre, hanem életveszélyes sérülés létrehozására is irányult. Az alanyi és tárgyi oldal tényezőiből az következik, hogy a vádlott tudattartalma az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét átfogta. A vádlottnak a hétköznapi élettapasztalat alapján fel kellett mérnie, hogy a hirtelen mozdulattal, közepes erővel, a sértettnek védekezési lehetőséget sem adva, egyenesen a hasra leadott szúrásból adódóan a rugós kés átvágja a hasfalat és olyan belső hasi szerveket sérthet, ami életveszélyes állapotot eredményez. A testi sértés okozására irányuló egyenes szándékán kívül ezért a bekövetkezett életveszélyes eredmény vonatkozásában is, annak létrehozására irányuló egyenes szándékát kellett megállapítani.

A büntetés kiszabásának körében az első fokú bíróság valamennyi büntetést enyhítő és súlyosító körülményt feltárta és nyomatékuknak megfelelően értékelte. Az ítélet tábla a vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte az eredmény tekintetében is fennálló egyenes szándékot. A fellebbviteli főügyészség indítványát abban nem osztotta az ítélet tábla, hogy az elkövetéshez használt törkés veszélyességét, mivel az tipikusan az élet és testi épség elleni bűncselekményeknek elkövetési eszköze, nem kell külön súlyosító tényezőként figyelembe venni. Jelen ügyben 11 cm markolathosszúságú, ugyanilyen pengehosszal rendelkező, 3 cm pengeszélességű vadásztőrrel szúrt a vádlott, amivel szemben a védekezés lehetősége - ha a sértett észleli is a támadást -, korlátozott volt, mindezért veszélyes eszközként értékelendő. A védő által hivatkozott enyhítő körülmények, így a vádlott büntetlen előélete, tettének megbánása, az értékelt súlyosító körülmények mellett és a bűncselekmény tárgyi súlyát figyelembe véve, a kiszabott szabadságvesztés tartamában értékelést nyertek, további enyhítésére, valamint végrehajtásának felfüggesztésére nem szolgálnak. A büntetési tételkeret alsó határán kiszabott büntetés további lényeges enyhítésére törvényes indok hiányában nem kerülhet sor. Az alkalmazott fő- és

mellékbüntetés inkább enyhe, mint eltúlzott, az általános és az egyéni megelőzés céljait ennél enyhébb joghátrány nem szolgálja.

Az első fokú ítélet rendelkezései törvényesek, ezért a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján az ítélet tábla helyben hagyta.

A Btk.381.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte vádlottat a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bünygyi viselésére.

G y ő r , 2009. április 16. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Komárom- Esztergom Megyei Bíróság 2007. évi október hó 3. napján kihirdetett 6.B.501/2006/17. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2009. évi április hó 16. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelél:
Kiadó: